

Dôverujem, že ten, ktorý započal vo vás dobré dielo, ho aj dokoná a zachová až do dňa Ježiša Krista.

Filipským 1:6

Prvé kapitoly 1. knihy Mojžišovej opisujú udalosti stvorenia materiálneho sveta: vesmíru, Zeme a života na Zemi. Z nich môžeme rozumieť, že jednotlivé udalosti stvoriteľského týždňa spolu úzko súvisia a predstavujú cieľavedomú a naplánovanú činnosť. Keď Adam s Evou zhrešili, Boh zasľúbil, že pokušiteľ, ktorý pokúšal Evu, bude zničený. Keď porovnáme verše 1. Mojžišovej 3:15 a Zjavenia 20:10, môžeme si byť istí, že sa tak aj stane.

Od tohto okamihu je na stránkach Biblie postupne zjavovaný plán vykúpenia Božieho ľudu so zasľúbeniami, ktoré boli dané Abrahámovi^{A)} (1. Mojžišova 12:3), Dávidovi (2. Samuelova 7:11 a 16) a starozákonným prorokom spolu so zasľúbením príchodu Ježiša Krista. Evanjelium uisťuje, že k tomu aj dôjde (Filipským 1:6), a Biblia upriamuje pohľad k finálnemu momentu, ku dňu Ježiša Krista, k jeho druhému príchodu. Fakt, že sa Ježiš Kristus opäť vráti na zem, je v Biblii nespochybniteľne zjavený.

Jeho učeníci, ktorí ho videli odchádzať hore do nebies k Otcovi, dostali uistenie o jeho opätovnom príchode (Skutky 1:10-11). Evanjelium sa zvestovalo a dostávalo sa „... v Svätom Duchu a v mnohej istote“ k pohanom a do celého sveta a mnohí „sa obrátili od modiel k Bohu, aby... slúžili Bohu, živému a pravdivému a očakávali jeho Syna z nebies, ktorého vzkriesil z mŕtvych, Ježiša, ktorý nás vychvacuje od príduceho hnevu“ (1. Tesalonickým 1:5, 9-10). Keď Biblia hovorí o druhom Kristovom príchode, poukazuje na jeho viacúčelovosť, pritom však zdôrazňuje hlavne dve stránky jeho príchodu. V tomto článku sa naša pozornosť upriamuje iba k tým dvom stránkam jeho druhého príchodu, ktoré súvisia s konečným stavom spravodlivých a nespravodlivých^{B)}.

Prvá stránka Kristovho druhého príchodu

Jedna stránka jeho druhého príchodu^{C)} je tá, že príde ako Záchranca či Osloboditeľ od prichádzajúceho Božieho hnevu (1. Tesalonickým 1:10). „A tak teda je o mnoho istejšie, že teraz, keď sme ospravedlnení jeho krvou, budeme zachránení skrze neho od budúceho hnevu“ (Rímskym 5:9). Toto by nás malo viesť k tomu, aby sme ostávajúci zvyšok života na tejto zemi strávili v duchovnej bdelosti, vyzbrojení vierou, láskou a nádejou spásy, lebo nás „nepostavil Boh cieľom hnevu, ale aby sme nadobudli spasenia skrze nášho Pána Ježiša Krista, ktorý zomrel za nás, aby sme, či už bdieme, či spíme, spolu s ním žili. Preto sa napomínajte navzájom a vzdelávajte [budujte, povzbudzujte] jeden druhého, ako aj robíte“ (1. Tesalonickým 5:9-11).

Týmto veršom predchádza zaslúbenie, že až zaznie „Pánov veliteľský povel, hlas archanjela a

trúba Božia, sám Pán zostúpi z neba, a mŕtvi v Kristu vstanú najprv; potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria. A takto budeme vždycky s Pánom. Takže sa potešujte navzájom týmito slovami“ (1. Tesalonickým 4:16-18). Tieto verše, a aj verše z 1. Korinským 15:52-54 majú na mysli iba ľudí, ktorí „zomreli v Kristovi“, a spolu s nimi budú vychvátení a budú mať premenené telá aj tí patriaci Kristovi, ktorí vtedy ešte budú nažive. Jedinou požiadavkou ako pre vzkriesenie mŕtvych, tak aj pre vyzdvihnutie zo zeme živých je, aby boli „v Kristovi“, t. j. aby boli až do svojej fyzickej smrti, resp. tí za jeho príchodu živí až do vyzdvihnutia zo zeme, vo vzťahu, v postoji viery v Krista.

Druhá stránka Kristovho druhého príchodu

Druhou stránkou jeho druhého príchodu je preukázanie Božej spravodlivosti^{D)}, „keď sa zjaví Pán Ježiš z neba s anjelmi svojej moci, v plamennom ohni dávajúc pomstu tým, ktorí neznajú Boha, a tým, ktorí neposlúchajú evanjelia nášho Pána Ježiša Krista, ktorí ponesú pomstu, večné zahynutie, preč od tváre Pánovej a od slávy jeho mocnosti, keď príde, aby bol oslávený vo svojich svätých a obdivovaný vo všetkých, ktorí uverili (lebo sa uverilo nášmu svedectvu u vás), v ten deň“ (2. Tesalonickým 1:7-10). Tieto verše spolu s pasážami ako Daniel 2:34-35, 44-45; Zjavenie 19:11-16 poukazujú na vzkriesenie z mŕtvych a prichádzajúce súdy nad spravodlivými i nespravodlivými (Daniel 12:2; Ján 5:27-29; Skutky 24:21). Keď je v súvislosti s poslednými časmi a súdmi reč o spravodlivých a nespravodlivých, tak pod spravodlivými sa rozumejú tí, ktorí za svojho fyzického pozemského života uverili evanjeliu Ježiša Krista (jeho osobe a dielu), a tým sa stali spravodlivými pripočítanou spravodlivosťou Ježiša Krista. Pod nespravodlivými sa rozumejú tí, ktorí tak neurobili.

Boh je v celej Biblii zjavovaný ako spravodlivý Sudca. Súdil ako Izrael, tak aj staroveké národy. Na konci časov bude stále tým istým spravodlivým Sudcom, ale súd bude sprostredkovať skrze svojho Syna, lebo „Otec nesúdi nikoho, ale všetok súd oddal Synovi, aby všetci ctili Syna,

ako ctia Otca. Kto nectí Syna, nectí Otca, ktorý ho poslal“ (Ján 5:22-23; 2. Timoteovi 4:8).

Pred súdnou stolicou Kristovou

Veriaci v Krista, tí, ktorí patria Kristovi, budú po vychvátaní a po stretnutí sa s Pánom v povetrí už navždy s Pánom (1. Tesalonickým 4:17), ale bez výnimky budú podrobení súdu pred súdnou stolicou Kristovou (Rímskym 14:10,12; 1. Korinským 3:12-15; 2. Korinským 5:10). Tam každý z týchto patriacich Kristovi dostane odmenu/odplatu (alebo aj utrpí škodu a zožne hanbu) za to, „čo vykonal skrze telo, už či bolo dobré či zlé“ (2. Korinským 5:10). Súdené bude všetko: naše slová, činy, motívy, postoje (myšlienky) aj náš charakter (Matúš 5:22, 12:36-37; Marek 4:22; Efezským 6:8; 1. Korinským 3:13, 4:5). Odmenené budú len tie skutky, ktoré boli vykonané v láske Kristovej (1. Korinským 13:3). Zdá sa, že ako najdôležitejšie sa javia naše motívy, predovšetkým láska a naša vernosť Pánovi a jeho slovu/Písmu (Matúš 25:21, 23; Lukáš 12:43; 1. Korinským 13:3; Kolosenským 3:23-24; Židom 6:10). Podľa nich sa totiž môže rozhodnúť, či naše skutky budú posúdené ako „zlato, striebro, drahé kamene“ alebo ako „drevo, seno, slama“ (1. Korinským 3:12).

Výsledkom súdu pred súdnou stolicou Kristovou je buď „škoda“ (1. Korinským 3:15), alebo „odmena“ (1. Korinským 3:12-14; Filipským 3:14; 2. Timoteovi 4:8; 2. Jánov 1:8). Musíme zostať v ňom (v Kristovi), „aby sme, keď sa ukáže, mali smelú dôveru a neboli zahanbení pred ním, keď príde“ (1. Jánov 2:28). Inak nám hrozí, že nám všetko dielo zhorí (1. Korinským 3:12). Jedine tí, ktorí v láske a viere zostávajú v Pánovi, budú počuť Kristove slová: „Dobre sluha, dobrý a verný, nad málom si bol verný, nad mnohom ťa ustanovím. Vojdi do radosti svojho pána!“ (Matúš 25:21, 23). Hoci nie sme spasení zo svojich skutkov, „sme jeho dielom, stvorení v Kristu Ježišovi nato, aby sme konali dobré skutky, ktoré Boh vopred prihotovil, aby sme v nich chodili“ (Efezským 2:10). Ako uvádza verš Rímskym 2:7, spravodlivý sudca (Boh) „tým, ktorí v trpezlivosti dobrého skutku hľadajú slávu a česť a neporušiteľnosť – odplatí večným životom“.

Pred veľkým bielym trónom

Po tom, ako bude satan uvrhnutý do ohnivého jazera (Zjavenie 20:10), objaví sa veľký biely trón D)

(verš 11). Pred ním sa objavia všetci ostatní mŕtvi, ktorí nestáli pred súdnou stolicou Kristovou (verš 6). Všetci tí, ktorí stáli pred súdnou stolicou Kristovou, sú tí, ktorí sú prehlásení za spravodlivých z pripočítanej Kristovej spravodlivosti. Všetci ostatní sú nespravodliví, lebo zomreli vo svojich neprávostiach a hriechoch, lebo neuverili evanjeliu Ježiša Krista. Títo pred veľkým bielym trónom budú stáť v stave mŕtvych a zo záhrobia budú vyvolaní k súdu na rozdiel od tých, ktorí stáli pred súdnou stolicou Kristovou, ktorí boli vzkriesení do nových oslávených tiel a k večnému životu. Otvorí sa kniha života (verš 12), aby podľa všetkého bolo zrejmé zistené, že tam títo mŕtvi zapísaní nie sú. To podľa knihy Daniel a verša 12:2 znamená, že ich čaká potupa a večný hnus. Okrem toho, títo budú súdení ešte aj podľa svojich skutkov, ktoré sú tiež zapísané v knihách, ktoré sa otvoria (Zjavenie 20:12).

Konečný stav spravodlivých a nespravodlivých

Konečný stav nespravodlivých

Biblia opisuje konečný stav nespravodlivých nepredstaviteľne strašne. Ich konečnou a večnou destináciou je jednoznačne a nespochybniteľne ohnivé jazero, kam budú uvrhnutí po súde pred veľkým bielym trónom: „A ak niekto nebol nájdený zapísaný v knihe života, bol uvrhnutý do ohnivého jazera“ (Zjavenie 20:15). Neuverili evanjeliu, a preto hnev Boží zostával na nich počas celého ich fyzického života. V takomto postavení aj zomreli – nepatrili Kristovi. Hnev Boží na nich aj ustavične zostáva na večné veky (Matúš 22:13, 25:30, Marek 9:44,46,48; Ján 3:36; Rímskym 2:8-9; Júda 1:13). Je ilúziou a falošným presvedčením, že by títo nespravodliví trávili večnosť v inej destinácii alebo iným spôsobom ako v ohnivom jazere. Tam sa bude nachádzať smrť aj peklo (Zjavenie 20:14).

Na iných miestach Biblie je konečná destinácia nespravodlivých, tých, ktorí neboli nájdení zapísaní v knihe života, nazvaná „ohnivá pec“ (Matúš 13:42, 50), miesto, kde povaha ohňa je taká, že nikdy nepoľavuje a nezhasína, lebo je neuhasiteľný, je večný (Marek 9:43-44; Júda 1:7). Oheň horiaci v tomto jazere je opísaný ako horiaci sírou (Zjavenie 19:20, 20:10, 21:8), čo ukazuje, aké strašné a neznesiteľné podmienky tam budú. Viera, nádej a láska, ktoré sa do večnosti prenesú spravodlivým, budú v ohnivom jazere večne chýbať. Rovnako „odpočinok“, ktorému sa budú tešiť spravodliví, v ohnivom jazere nebude dostupný. Nebude tam ani radosť a pokoj, ktoré dáva Pán Ježiš tým, ktorí uverili v jeho meno. Nespochybniteľne to bude miesto večného odlúčenia od spoločenstva s Bohom. Bude to miesto horkosti, žiaľu a škripania zubami – miesto nesmierného utrpenia.

Konečný stav spravodlivých

Abrahám je nazvaný otcom veriacich – a on, otec tých, ktorí kráčajú v jeho šľapajach viery (Rímskym 4:12), býval (pohostín) v zemi zaslúbenia ako v cudzej, „lebo očakával mesto, majúce základy, ktorého remeselníkom a staviteľom je Boh“ (Zjavenie 11:9-10). Očakával mesto, ktoré je už v nebi hotové a pripravené, už tam existuje (Galatským 4:26; Židom 11:16). Toto mesto, ktoré je konečným domovom prebývania, destináciou vykúpeného Božieho ľudu, je Nový Jeruzalem, ktorý videl apoštol Ján zostupovať z neba na novú zem (Zjavenie 21:3, 22 a 22:3-4). Je to mesto, v ktorom bude prebývať Boh so svojím vykúpeným ľudom. S tými, ktorí sme uverili v evanjelium milosti, evanjelium Ježiša Krista – s nami, ktorí sme sa stali spravodlivými pripočítanou spravodlivosťou Pána Ježiša Krista.

Toto mesto nebude mať žiadny chrám, „lebo je Pán Boh, všemohúci, jeho chrámom a Baránok. A mesto nepotrebuje slnka ani mesiaca, aby svietili v ňom, lebo sláva Božia ho osvecuje, a jeho sviecou je Baránok“ (Zjavenie 21:22-23). Na jeho dvanástich bránach sú napísané mená dvanástich pokolení synov Izraela (verš 12). Na základoch mesta sú napísané mená dvanástich apoštolov Baránkových (verš 14). Mesto žiari slávou Božou (verš 11). Je to mesto, destinácia

prebývania pravého Božieho ľudu všetkých dôb ako z Izraela, tak aj z pohanov.

Súdom pred veľkým bielym trónom všetko staré zanikne (Marek 13:31). Zanikne stará zem a staré nebo a bude nové nebo a nová zem, kde hriechu a ani žiadnej neprávosti už viac nebude, ale tam bude prebývať spravodlivosť (Zjavenie 21:1; 2. Petrov 3:10-13; Žalm 102:14-29).

Popis Nového Jeruzalema ukazuje, že Boží ľud bude v lepšom vzťahu a spoločenstve s Bohom, aké mali Adam a Eva pred pádom. A bude to lepšia destinácia ako záhrada v Edene.

Poznámky a zdroje

A) Peter Vajda, Zmluva zasľúbení, vyd. SOLAS, Žilina 2017, ISBN 978-80-971486-1-4

B) Stanley M. Horton a kol., Systematická teologie, vyd. Křesťanský život, Albrechtice 2001,

ISBN-80-7112-069-3

C) Druhý príchod Pána Ježiša Krista, Solas číslo 39, leto 2018, str. 19-31

D) Pred veľkým bielym trónom, Solas 40, jeseň 2018, str. 17-23

V akom tele, Solas 40, jeseň 2018, str. 23-28

Účel a dôležitosť vzkriesenia, Solas 40, jeseň 2018, str. 29-37

E) a) Večný súd – 1. časť, Všeobecné zásady Božieho súdu, Solas číslo 43, leto 2019, str. 30-37

b) Večný súd – 2. časť, Súd pred trónom slávy, Solas číslo 44, jeseň 2019, str. 19

c) Večný súd – 3. časť, Súd nad mestom a súd nad národmi, Solas číslo 44, jeseň 2019, str. 27

d) Večný súd – 4. časť, Kde ich červ nezomiera a oheň nehasne, Solas číslo 44, jeseň 2019, str. 30

